

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 02 August 2010 07:37 - Last Updated Tuesday, 03 August 2010 07:37

சுற்றியும், அயல் வீட்டுப் பெண்களுடன் அரட்டை அடித்தும் தமது நேரத்தை கரக்கின்றனர். இப்படி சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு மனிதனும் வழமை போல், அன்றும் ஒவ்வொரு வினாடியும் இயங்கி கொண்டும் செயல்பட்டும் கொண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டும் தான் இருந்தான். மனித சமுதாயத்தின் சொந்த அடிமை நாளே, அன்றும் வழமை போல் இயந்திர கதியில் கடத்துகின்றனர்.

உலகம் வழமை போல் சில விதிவிலக்குடன் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. மனித அடிமைத்தனத்தை, மனிதனின் அனாதை அடக்கு முறையையும் களைய சப்தமற்றவர்கள், சுறுசுறுப்பாக எதிரிக்கு எதிராக தம்மை ஒழுங்கமைப்பதில் விரைவாக செயல்படுகின்றனர். இந்த நிலையில் மக்களை எப்படி அடக்குவது என்று, போராளிகளின் பெயரில் ஒரு கட்டம் வேட்டை நாயாக செயற்படுகின்றது. சமுதாய உண்மைகளையார் மக்களுக்கு விளக்கிப் போராட்கின்றார்கள் என்பதை அடையாளம் காண்பது முதல், கதை செய்து சித்திரவதை செய்வது வரை அவர்களின் அன்றாடப் போராட்டக் கடமையாகின்றது. அத்துடன் எப்படி மக்களுக்காக போராட்பவர்களை சதிகள் மீலம் உரிமை கோராது கடத்துவது முதல் படுகொலைகளை எப்பிச்செய்வது என்பதே, போராளித் தலைவர்களின் அன்றாட சிந்தனையாகவும் நடமாடும் வாழ்வாகவும் இருக்கின்றது. அன்றாட நடமாடும் நிலையில் ஓரேவிதமாக சித்திரவதை மற்றும் படுகொலை ரசனையில் இருந்து வேறுபடும் வகையில் நவீனமாக எப்பிச் செய்வது என்பதே, அவர்களின் அன்றைய விதிவிலக்கான தலையிடி தருகின்ற பிரச்சனையாகின்றது. என்ன உரிமை கோராது கடத்தி வர அனுப்பிய குழுவிடம், ஏன் இன்னமும் கடத்தவில்லை என்று, அதிகாரத் தொனியில் புலிகளின் தலைவர் (மாத்யையா) மிரட்டுகின்றார். எனக்கு முதல் கதைகி இருந்த வசந்தன் (சிவகுமார்) மீ தான் முந்திய நாள் சித்திரவதையில் களைத்துப் போன மாத்யையாவும், விசு (இவரே பின்பு அமிர்தலிங்கம் மற்றும் யோகேஸ்வரன் காமேசுவரன்) மோசடியாக பச்சைவார்த்தைக்குச் சென்று சூட்டக் கொண்டவர்), சலீம் (இவர் மாத்யையாவின் அதிகாரம் நிலவிய காலத்தில் யாழ் மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறும்பவர்களின் அனுமதிச் சீட்டுப் பொறுப்பாளர்), மாஸ்டரும் என்னை இரகசியமாக உரிமை கோராது எப்பி கடத்துவது என்பது பற்றி தொடர்ந்து விவாதிக்கின்றனர். இதன் மீலமே எனக்காக போராடும் மாணவர்கள் மற்றும் மக்களின் எதிர்ப்பைத் தடுத்து நிறுத்தவும், சித்திரவதைகளையும் படுகொலையையும் செய்ய முடியும் என்பதை மீளவும் தமக்குள் உறுதி செய்கின்றனர்.

சனியன் பிடித்த பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் ஒன்றுபட்ட வீரமிக் போராட்டத்தை இட்டு புலிகள் மீளவும் அச்சப்பட்டதுடன், மக்கள் விரோத செயலுக்கு எதிராக எழும் போராட்டங்கள் புலிகளை அரசியல் அனாதையாகிவிடும் என்ற பீதியும் கொள்கின்றனர். மக்களைத் தனித்தனியாக கதை செய்வதன் மீலம், அடித்தும் உடையதும் வெட்டியும் சித்திரவதை செய்வதன் மீலம் அல்லது படுகொலை செய்வதன் மீலம் அடக்கிவிடலாம் என்பது புலிகளின் பாசிச “ஜனநாயகம்” அன்றும் அரங்கேற்ற முனைகின்றனர். புலிகளின் இந்த பாசிச சர்வாதிகாரம் ஆயுதக் கலாச்சார அதிகார அனுபவம் தான், அவர்களுக்கு சார்பாக அவர்களின் அரசியலாக இருந்தது. ஆனால் மாணவர்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்து போராடும் பல்கலைக் கழகத்தில் நான் இருந்ததாலும், பல போராட்டத்தில் தலமை தாங்கியதாலும், என்னை இரகசியமாக

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 02 August 2010 07:37 - Last Updated Tuesday, 03 August 2010 07:37

உரிமை கோராது கடத்தி விடுவது தான் மலே என்ற முடிவை, மீண்டும் ஒருமுறை அன்று உறுதி செய்கின்றனர். இனவெறி சிங்கள அரசு இது போன்று உரிமை கோராது கடத்துவது முதல் கதை செய்யும் போது, அரசின் சொந்த சட்டத்துக்கே முரணாக செயற்பட்டு ஜனநாயகத்தை கலேக்கொள்ளக் கவதனை பற்றி வாய்க்கிழிய விமர்சிப்பவர்களே, இது ஒரு முரணாக இருப்பதையிட்டு வழக்கம் போல் அன்றும் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. இது போன்று பாலிகளின் பிணாமி அறிவாத் துறையினரும், அரசை மட்டும் விமர்சித்து பாலிகளுக்கு ஜனநாயக மிகமூடி போடும்பவர்களும், சூதந்திரமான பத்திரிகை துறையினரும் இந்த சித்திரவதை படுகொலைகளையிட்டு தமது வாழ்வில் ஒரு நாள் கட்ட மச்சுவிடாது, நக்கி வாழும் பிழைப்புவாத ஜனநாயக விரோத ஆதரவை மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் பாலிகளுக்கு திரிவித்து அன்றும் ஊக்கம் கொடுக்கின்றனர். இந்த நரபலி மலம் தான், பாலிகளின் பாசிச சர்வாதிகார படுகொலைக்கு ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்கள் தம் உயிரை தியாகம் செய்தனர்.

உரிமை கோராது ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமாக கடத்தப்பட்டதற்கு முதல் நாள் (27.4.1987), என மீ தான் கண்காணிப்பும் நான் சின்று வரும் இடங்கள் அவதானிப்புகளும் உள்ளாகியிருந்தது. 27.4.1987 மாலையே மணியளவில் மங்கலான வளிச்சத்தில் வளைய நிறுத்த அடையாளம் கொண்ட ஒருவரை, பாலிகள் பலாத்காரமாக கார் ஒன்றில் துப்பாக்கி முனையில் ஏற்றினர். நான் அடிக் கடி இந்த நேரத்தில் இந்த வீதியால் செல்வது வழக்கம். அவரிடம் ~~நீ தானேறயா|| என்று சந்தேகத்தில் கேட்ட போது, அவர் இல்லையென்று கூறிய நிலையில், அவர்களின் சொந்த சந்தேகத்தை மீளவும் உறுதி செய்து விடுவித்தனர். இதனை வளியில் சொன்னால் கொண்டு விடுவோம் என்று மிரட்டியே அவரை விடுவித்தனர். அவரின் மனைவியின் தாய் வீட்டுக்கே அந்த வீதியால் நான் சின்று வந்ததால், அவரை நான் என்று கருதியே மாறிக் கடத்திய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. உடனடியாகவே அந்த இடத்தில் வதைத்து என்ன சூடுவதற் காக கொலையாக்க நோக்கில் குறிவைத்து வந்திருந்தால், குறிதவறிய அப்பாவியின் படுகொலை வரலாற்றில் இனம் திரியாது மரம்மாகியிருக்கும். அவனை ஒரு இனம் திரியாத துரோகியாகி, தேசியம் தன் வரலாற்றை எழுதியிருக்கும். இப்படி எங்களையே சுற்றி கதைகள் பல உண்டு. பாலிகளின் மக்கள் விரோத பாசிச அதிகாரத்தில் கொல்லப்பட்டவனை, சமீபத்துரோகியாக எமது போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தியதே துற்றியிருக்கும். இது போன்ற அப்பாவிகளை படுகொலை செய்த பின்பு, அவர்களை துரோகியாக முத்திரை குத்திய சம்பவங்கள் எமது போராட்ட வரலாற்றில் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. நான் தான் என்று தவறுதலாக பாலிகள் துப்பாக்கி முனையில் கடத்த முனைந்தவரை முன் கட்டியே எனக்கு திரிந்திருந்தும், அவர் இது பற்றி முன் கட்டியே எனக்குச் சொல்லவில்லை. ஆனால் பாலிகளின் சிறையில் இருந்து நான் தப்பிய பின்பு, இதனை அவர் மலம் நான் அறிந்து கொண்டேன்;

28.4.1987 ம் திகதி காலையில் என்னை கண்காணிக்கவும், வசதியான இடத்தில் வதைத்து ஜனநாயக விரோதமாக கடத்தவும் பாலிகள் முயன்றனர். இதற்காக பாலிகளின் ஒரு குழு என் பின்னால் திரிந்ததை, சித்திரவதை வதைமுகாமில் அவர்களே சித்திரவதையில் ஈடுபட்ட போதே திரிந்து கொண்டேன். நாள் முழுவதும் மீண்டும் மீண்டும் பட்டோர் நீண்ட ஒரு கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டனர். தமிழ் மக்களை மிரட்டிப் பெற்ற பணத்தில் வாங்கிய உயர் தொழில் நுட்ப வசதிகளுடன், கோழதை தனமான மக்கள் விரோத

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 02 August 2010 07:37 - Last Updated Tuesday, 03 August 2010 07:37

கடத்தலுக் காக காத்துக் கிடந்தனர். இந்த உளவு மற்றும் சட்டவிரோத கடத்தல் நடவடிக் கையில் களதைத் தபோது, அருகில் இருந்த கடககளில் இருந்து குளிர்ப்பட்டபட்ட ககொக் கோ ககோலாவை உறிஞ் சியபபி அங்குமிங்குமாக திரிந்ததயையும், வதமைகாம சிறையில் என்னால் நினவைக குட்புத்த முபிந்தது. இந்த ஊதாரித்தனமான ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டை அபிப்படியாக ககொண்டு, அவர்களின் உலகமயமாதல் நகோக் கத்தை ஈடுசெய்யும் பண சலவழிப்பு எல்லாம், மக்களிடம் உழைப்பில் இருந்து பறித்தடுக்கும் பகோராட்ட நிதியயையும், பகோராட்டத்தை சிதகைக் க அன்னியன் ககொடுத்த நிதியில் இருந்தே சலவசு செய்தனர். இதையாரும் ஒரு வார்த்தை தன்னும் ககேக் குமடியாத அளவுக்கு, எமது பகோராட்டம் பாசிசமயமாகியிருந்தது. ககொழும்பில் புலிகளின் உளவாளிகளும், தற்ககொலை தாக் குதலை நடத்துவகோரும் சகொகசாகவும் உல்லாசமாகவும் வாழ்ந்து ககாட்டியகே, பணத்தலை மஃலதனமாக ககொண்டே பண்பாட்டு சீ ரழிவப்டாகவகே எதிரியை வகேட்டையாபினர். இதற காக லட்சக் கணக்கில் பணத்தலை வாரி இறதைத்து, நவீ ன உலகமயமாதல் உணவகங்ககளிலும், காம களியாட்ட சப்தாட்ட மையங்ககளிலும், தமது உளவுக் கான நபர்களை விலை ககொடுத்து வாங்க காத்து கிடக்கும் பகோது, இந்தப் பணம் உழைக்கும் அபிமட்ட தகொழிலாளியின் உழைப்பை பகோராட்டத்தின் பெயரில் பறித்தடுத்தது என்பதை எந்தப் புலிகளும் உணர்ந்து ககொண்டதில்லை.

1995 களில் ஒரு ககோபிரபா பணத்தலைக் ககொடுத்து வாங்கும் பரைகோ ஐபப்பில் பவனி வரும் புலித்தலைமைகளின், சகொகசயையும்; ஆடம் பரத்தயையும் கப்ட எமது பகோராட்டம் தனதாக இப்பித்தான சுவீ கரித்துக் ககொண்டது. புலிகளும் புலித்தலைமையையும், என்றும்சொந்த உடல் உழைப்பில் உழைத்து வருந்தி வாழ்ந்ததில்லை. மற்றவன் உழைப்பை உருட்டியும், மிரட்டியும், ஏமாற்றியும், சுரண்டியும், பலாத்காரமாக பறித்துமகே, தமது சொந்த பாசிச சகொகசு வாழ்க் கையை நடத்தியதால், மக்களை இட்டு அவர்களின் அவலத்தலை இட்டு அக் கறை அற்றவர்களாக இருந்தனர். தமது சகொகசு வாழ்க் கையை உழையாது பாதுகாக் க மக்களின் உழைப்பை அபகரிக்க, சொந்த மக்களையகே எதிரியாக ககொண்டனர். பிரபாகரனின் குடும்பம் வகெளிநாடுகள் சகென்று ஆடம் பரமாக வாழ, பகோராட்ட நிதியை மகோசடியாக பயன்படுத்துதவும் தயங்காத உணர்வுகள் ஒரு கணமும் கப்ட அவர்களை அதிரவகை கவில்லை. மகொத்தத்தில் பகோராட்டத்தலை ககேவலமாக தவறாக பயன்படுத்தினர். மக்களின் பகோராட்டம் என்பது மக்களின் நலன்களை அடவைதாக, அவர்களின் நகோக் கத்தை ஈடு செய்வதாக இருக்க வகேண்டும்;. மக்களின் உழைப்பில் இருந்து அன்னியப்பட்ட வகையில், மக்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதலை இட்டு கவலைப்படாத பகோராட்டம், என்றும் மக்களக் குரியதல்ல. அது புலி என்ற குழுவினரது சொந்த வர்க் க நலன்களையும், மக்களைச் சுரண்டி வாழும் சுரண்டும் வர்க் கத்தினது நலன்களை மட்டும் அபிப்படியாகவும் ஆதாரமாகவும் ககொண்டவகை. இங்கு புலிகளின் சகொகசு என்பது நவீ ன வாகனங்கள் சகிதம், மக்களில் இருந்து வகேற்பட்ட உணவுகளை உண்பது முதல் ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டு குபிபானங்களை குபிப்பதயகே இலட்சியமாக ககொண்டதாக இருந்தது. இராணுவரீ தியாக மக்களிடமிருந்து வகேற்பட்ட வகையில், சப்பாத்து முதல் அவர்களின் அனதைத்து பழக்க வழக்கமும் காணப்பட்டது. அதாவது மக்களின் உழைப்பில் இருந்து அன்னியமான வாழ்க் கையில், மக்களின் உழைப்பை சுரண்டி அதலை மஃலதனமாக ககொண்டு காணப்பட்டது. மக்களுடன் தகொடர்பற்ற ஒரு இறக் குமதி செய்யப்பட்ட பண்பாட்டை அபிப்படியாக ககொண்டு வாழ்வதயகே அது ககறிக் கோளாக ககொண்ட, சகொகசு வாழ்க் கையகே புலிகளின் பகோராட்டத்தின் உணர்வாக வகெளிப்பட்டது.

